

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce:

TÉMATICKÁ FOTOGRAFICKÁ PUBLIKACE

Práci předložil student: BcA. ŠOBROVÁ Tereza

Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba, specializace Užitá fotografie

Hodnocení vedoucího práce

Práci hodnotil:

MgA. Vojtěch Aubrecht

1. Cíl práce

Cíl práce je naplněn jak po formální, tak faktické stránce.

2. Stručný komentář hodnotitele

Ne často se setkávám s lidmi, kteří přímo vyzárají klid a vyrovnanost. Jedním z nich je rozhodně Tereza Šobrová. Zdá se nepředstavitelné, že někdy vybuchne jako sopka a zasype někoho hromadou urážek. Problémy přijímá a řeší s chladnou hlavou bez náznaku znepokojení. Vždy zůstává laskavá a usměvavá. Tyto osobnostní klady bych zde nevyzdvíhal, kdyby se rovněž nepromítaly do její tvorby. I její fotografie působí vyrovnaně, laskavě a vynikají příjemnou estetikou. Při tom všem se však nevytrácí obsah. V kultivované formě autorka vždy řeší nějaký společenský jev, či problém. Málokdy sahá po konfrontačním

stylu vyjádření a i ten dokáže podat decentně, až s něhou. Dá se říct, že právě to se stalo jejím osobitým rukopisem.

Předložená diplomová práce zhodnocuje veškeré dosavadní zkušenosti ve výtvarném i lidském měřítku. Téma proměny ženského těla během mateřství a krátce po něm je nejen často frekventované, ale i značně zprofanované. Tereze se však podařilo vyhnout všem nastraženým klišé a to pro sebe nevidaně syrovým způsobem. Bezprostředně na sebe obrátila aparát a po dobu mnoha měsíců zaznamenávala to, co se ženy spíš snaží skrývat. Vznikl tak soubor, který nese mnoho kvalit studentčiny stylizace, nicméně bezprostředně u diváka působí spíš nevoli až stud. Nebyla by to ovšem Tereza Šobrová, kdyby i tento materiál nedokázala přetavit v dílo, musím se opakovat, laskavé a něžné. Jasnou devizou je velice uvážlivá grafika a celkový formát knihy, ve které svůj cyklus prezentuje. Zároveň ruka její mladinké dcerky, svojí autentickou a bezprostřední kresbou přímo do originálu autorské publikace, ba co víc, přímo do fotografií, dává jasný vzkaz: Vše co se zde na těchto stránkách odehrálo, vše co popisují, mělo svůj jasný důvod – jsem to já a život je zázrak!

Celý soubor se tak najednou obrací vzhůru nohama. Už se nemůžeme pohoršovat, nad nelibivými fotografiemi. Už ani nemůžeme sympatizovat s pozvolným a úctyhodným návratem maminčina těla k ladným ženským křivkám. To vše je poštilost, se kterou nás Tereza, respektive Anička Šobrová, odzbrojícím způsobem konfrontuje.

3. Vyjádření o plagiátorství

Dílo je naprosto autentické a nenesé žádné známky plagiátu.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Tereza během svého studia vyzrála ve skutečnou výtvarnou osobnost. Nesvědčí o tom jen praktická část její diplomové práce, ale zároveň i část teoretická. Zde, s přirozeností jí vlastní, dokládá, že nic, žádné její rozhodnutí není jen experiment, či intuitivní volba. Tereza vědomě hledá, nachází, ale i vylučuje různá řešení a své dílo cizeluje téměř do dokonalosti. Snad tedy jen tři kritické poznámky:

Škoda, že celkově vyvážená a věcná teoretická práce začíná snad nejfrekventovanějším citátem z oboru fotografie – známým výrokiem Cartier-Bressona. Nejenže citát má v kontextu

práce pramalý význam, ale zároveň čtenáře negativně naladí, že autorka nebyla schopná začít ničím jiným, než právě tímto otřepaným motem.

V praktické části, v odevzdané publikaci, bych byl mnohem úspornější s dětskou kresbou. Ta dominuje příliš velkou část závěrečné fáze knihy. Použití mohlo být rafinovanější a vytvořit tak dramatictější gradaci.

Celkově bych volil umírněnější grafické zpracování. Tereza chtěla, a ve svém záměru i uspěla, docílit harmoničtější a méně konfrontující výstup. Domnívám se, že uniformnější prezentace snímků, bez další grafické estetizace, by lépe kontrastovala s finále knihy a vznikl by hlubší dopad na vnímání čtenáře.

Mé výhrady jsou však opravdu jen drobnou poznámkou. Celkově práci hodnotím jako vynikající a autorce srdečně gratuluji.

Navrhuji známku výborně.

Datum:

Podpis:

